

સ્તાવન

થાશું પ્રેમ બન્યો છે રાજ, નિર્વહેશો તો લેખે.

મેં રાગી પ્રભુ થેં છો નીરાગી, આણજુગતે હોય હાંસી;
એક પણો જે નેહ નિર્વહેવો, તેહ માંકી શાખાશી. થા૦૧

નીરાગી સેવે કાંઈ હોવે, ઈમ મનમાં નવિ આણું;
ફળો અચેતન પણ જિમ સુરમણિ, તિમ તુમ ભક્તિ પ્રમાણું. થા૦૨

ચંદન શીતલતા ઉપજાવે, અર્જિન તે શીત ભિટાવે;
સેવકનાં તિમ દુઃખ ગમાવે, પ્રભુગુણ પ્રેમ સ્વભાવે. થા૦૩

વ્યસન ઉદય જે જલધિ અનુહરે, શરીરને તેહ સંબંધે;
આણસંબંધે કુમુદ અનુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રબંધે. થા૦૪
દેવ અનેરા તુમથી છોટા, થેં જગમેં અધિકેરા;
'યશ' કહે ધર્મ જિનેશ્વર થાશું, દિલ માન્યા હે મેરા. થા૦૫

પદ્મરમા શ્રી ધર્મનાથ પરમાત્માનું સ્તવન

ધર્મ જગાનાથનો ધર્મ શુચિ ગાઈએ,
આપણો આત્મા તેહવો ભાવિએ ।
જાતિ જસુ એકતા તેહ પલટે નહીં,
શુદ્ધ ગુણ પજ્જવા વસ્તુ સત્તામયી ॥ ૧ ॥

નિત્ય નિરવયવ વલી એક અક્રિયપણો,
સર્વગત તેહ સામાન્યભાવે ભણો ।
તેહથી ઈતર સાવયવવિરોધતા,
વ્યક્તિભેદ પડે જેહની ભેદતા ॥ ૨ ॥

એકતા પિંડને નિત્ય અવિનાશતા,
અસ્તિ નિજ અદ્ધિથી કાર્યગત ભેદતા ।
ભાવશ્રુત ગમ્ય અભિલાઘ્ય અનંતતા,
ભવ્ય પચાયની જે પરાવર્તિતા ॥ ૩ ॥

ક્ષેત્ર ગુણ ભાવ અવિભાગ અનેકતા,
નાશ ઉત્પાદ અનિત્ય પરનાસ્તિતા ॥
ક્ષેત્ર વ્યાખ્યત્વ અભેદ અવકતવ્યતા,
વસ્તુ તે ઇપથી નિયત અભવ્યતા ॥ ૪ ॥

ધર્મ પ્રગત્ભાવતા સકલ ગુણ શુદ્ધતા,
ભોગ્યતા કર્તૃતા રમણ પરિણામન,
શુદ્ધ સ્વપ્રદેશતા તત્ત્વ ચૈતન્યતા,
વ્યાખ્ય વ્યાપક તથા ગ્રાહ્ય ગ્રાહકતા ॥ ૫ ॥

સંગ પરિહારથી સ્વામી નિજપદ લઈએ,
શુદ્ધ આત્મિક આનંદપદ સંગ્રહ્યાં ।

જહિ પરભાવથી હું ભવોદધિ વસ્યો,
પરતણો સંગ સંસારતાયે ગ્રસ્યો ॥ ૬ ॥

તહિ સચાગુણો જુવ એ નિર્મલો,
અન્યસંશ્લેષ જિમ ફિટક નવિ સામલો ।

જે પરોપાદિથી દુષ્ટપરિણાતિ ગ્રહી,
ભાવ તાદાત્મ્યમાં માહરેં તે નહીં ॥ ૭ ॥

તણો પરમાત્મપ્રભુ ભક્તિરંગી થઈ,
શુદ્ધ કારણ રસે તત્ત્વ પરિણાતિ મળી ॥
આત્મગ્રાહક થયે તજે પર ગ્રહણતા,
તત્ત્વભોગી થયે ટજે પર ભોગ્યતા. ॥ ૮ ॥

શુદ્ધ નિઃપ્રયાસ નિજભાવ ભોગી યદા,
આત્મક્ષેત્રે નહીં અન્ય રક્ષણ તદા ॥
એક અસહાય નિઃસંગ નિર્દ્દંદતા,
શક્તિ ઉત્સર્ગની હોય સહુ વ્યક્તતા ॥ ૯ ॥

તણો મુજ આત્મા તુજ થકી નીપજે,
માહરી સંપદા સકલ મુજ સંપજે ॥

તણો મનમંદિરે ધર્મ પ્રભુ ઘ્યાઈએ,
પરમ દેવચંદ્ર નિજ સિદ્ધિ સુખ પાઇયે ॥ ૧૦ ॥

શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુનું સ્તવન.

ઇમ કરીએ રે નેડો ઇમ કરીએ રે, સુગુણાશું નેડો
 ઇમ કરીએ; ચિત્ત અટક્યું પ્રભુની ચાકરીએ, ભવ
 સાગર સુખથી તરીએ રે. જનજ્ઞશું નેડો ઇમ કરીએ
 ॥ ૧ ॥ એકને મૂકી ઘેને ખંડી, ત્રણુનો સંગ તે પરિ-
 હરિએ સુગુણાં; ચાર જણા શિર ચોટ કરીને, પાંચ-
 ની સેવા અનુસરીએ. સુગુણાં ॥ ૨ ॥ ૪ સત અઠ
 નવ દર્શાને છંડી, એકાદર્શ હિલમાં ધરીએ રે સુગુણાં;
 આરનો આદર કરી અહૈનશ, તેરથી મનમાં ધળું
 ડરીએરે. સું ॥ ૩ ॥ પાંચ આઠ નવ દર્શા તેરને, ખાંધી
 નાંખીએ ભરહરીએ રે સું; સત્તાવીશનો સંગ કરીને,
 પચીશની પ્રીતે ડરીએ રે. સું ॥ ૪ ॥ બત્તીશ તેત્તીશ
 ચોરાશી એગળીશ, ટાળી ચારથી નવિ ફરીએ રે સું;
 સુડતાળીશથી દૂરે રહીએ, એકાવન મનમાં ભરીએ રે.
 સું ॥ ૫ ॥ વીશને સેવી ખાવીશ ખાંધી, ત્રેવીશથી
 નિશદ્ધિન લહીએ રે સું; ધર્મ પ્રભુશું સનેહ કરતાં,
 અમૃત સુખ રંગે વરીએ રે. સું ॥ ૬ ॥

(૨) ધર્મ જિણેશ્વર ધર્મધુરંધર...

(રાગ : શ્યામ તેરી બંસી.../મારો મુજરો.../અમી ભરેલી.../આજ મનોરથ...)

ધર્મ જિણેશ્વર ધર્મધુરંધર, પૂરણ પુણ્યે મળિયો,
 મન મરુથલ મેં સુરતરુ ફળિયો, આજ થકી દિન વળિયો.
 પ્રભુજી ! મહેર કરી મહારાજ, કાજ હવે મુજ સારો,
 સાહિબ ! ગુણનિધિ ગરીબ નિવાજ, ભવજલ પાર ઉતારો.॥ ૧ ॥
 બહુ ગુણવંતા જેહ તેં તાર્યા, તે નહિ પાડ તુમારો,
 મુજ સરીખો પથ્થરજો તારો, તો તુમચી બલિહારો.પ્રભુજીં.॥ ૨ ॥
 હું નિર્ગુણ પણ તાહરી સંગે, ગુણ લહું તેહ ઘટમાન,
 નિબાદિક પણ ચંદન સંગે, ચંદન સમ લહે તાન. પ્રભુજીં.॥ ૩ ॥
 નિર્ગુણ જાહી છેહ દેશો, જુઓ આપ વિચારી,
 ચંદ્ર કલંકિત પણ નિજ શિરથી, ન તજે ગંગાધારી.પ્રભુજીં.॥ ૪ ॥
 સુપ્રતાનંદન સુપ્રતાદાયક, ધારક જિનપદવીનો,
 પાયક જાસ સુરાસુર કિન્નર, ધાયક મોહરિપુનો. પ્રભુજીં.॥ ૫ ॥
 તારક તુમ સમ અવર ન દીઠો, લાયક હાથ હમારો;
 શ્રી ગુરુ 'ક્ષમાવિજ્ય' પય સેવી, કહે જિન ભવજલ તારો. પ્રભુજીં.॥ ૬ ॥

(૩) શ્રી ધરમ જિણંદ દયાળજુ...

(રાગ : તું મને ભગવાન.../વિનતડી મન.../અંખડી મારી...)

શ્રી ધરમ જિણંદ દયાળજુ, ધરમ તણો દાતા;
સવિ જંતુ તણો રખવાલજુ, ધરમ તણો ત્રાતા.
જુસ અમિય સમાણી વાણીજુ, ૪૦ જેહ નિસુણે ભાવે પ્રાણીજુ ૪૦ ||૧||
તેહના ચિત્તનો મેલ જ્ઞાયજુ, ૪૦ જિમ કટક ફળે જુણ થાયજુ; ૪૦
નિરમળતા તેહ જ ધર્મજુ, ૪૦ કલુષાઈ મેટ્યાનો મર્મજુ. ૪૦ ||૨||
નિજ ધરમ તો સહજ સભાવજુ, ૪૦ તોહિ તુજ નિમિત્ત પ્રભાવજુ; ૪૦
વનરાજુ ફૂલની શક્તિજુ, ૪૦ પણ રિતુરાજે હઈ વ્યક્તિજુ. ૪૦ ||૩||
કુમળાકરે કમળ વિકાસજુ, ૪૦ સોરંભતા લખમી વાસજુ; ૪૦
તે દિનકર કરણી જોયજુ, ૪૦ ઈમ ધરમ દાયક તું હોયજુ. ૪૦ ||૪||
તે માટે ધરમના રાગીજુ, ૪૦ તુજ પદ સેવે વડભાગીજુ; ૪૦
કુહે 'માનવિજ્ય' ઉવજ્જાયજુ, ૪૦ નિજ અનુભવ જ્ઞાન પસાયજુ. ૪૦ ||૫||

(૪) ધર્મ જિનેસર સુણ પરમેસર...

(રાગ : જય દેવ જય દેવ / વૈષ્ણવજન તો તેને કહીએ...)

ધર્મ જિનેસર સુણ પરમેસર, તુજ ગુણ કેમ કહાયજુ?,
તુજ વચને તુજ રૂપ જણાયે, અવર ન કોઈ ઉપાયજુ. ||૧||
તાહરે મિત્ર અને શત્રુ સમ, અરિહંત તું હી ગવાયજુ,
રૂપ-સ્વરૂપ અનુપમ તું જિન, તો હી અરૂપી કહાયજુ. ||૨||
લોભ નહિ તુજમાંહિ તો પણ, સઘળા ગુણ તેં લીધજુ,
તું નિરાગી પણ તેં રાગી, ભક્ત તણાં મન કીધજુ. ||૩||
નહિ માયા તુજમાં જિનરાયા, પણ તુજ વશ જગ થાયજુ,
તું હી સકલ તું જ અકલ કલે કુણ? જ્ઞાન વિના જિનરાયજુ. ||૪||
સુગુણ સનેહી મહેર કરો મુજ, સુપ્રસન્ન હોઈ જિણંદજુ,
પદમે 'કેસર' ધર્મ જિનેસર, તુજ નામે આણંદજુ. ||૫||

(५) ਲਾਗੀ ਰੇ ਮੁਨੇ!... ਧਰ्म ਜਿਣਾਂਦਸ਼ੁੰ ਪ੍ਰੀਤ...

(ਰਾਗ : ਸਾਖੀ ਰੇ ਆਜ ਆਨਾਂਦ ਕੀ ਥਾਡੀ... /ਪਾਚੋਲ੍ਹ ਮੈਂਨੇ ਰਾਮ ਰਤਨ...)
 ਲਾਗੀ ਰੇ ਮੁਨੇ!... ਧਰ्म ਜਿਣਾਂਦਸ਼ੁੰ ਪ੍ਰੀਤ (੨) ਲਾਗੀ ਰੇ ਮੁਨੇ!
 ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਰਾਨੀ ਨ ਤੋਡੀ ਜਿਨ੍ਹਾ (੨) ਏ ਸਭਜਨ ਕੀ ਨ ਰੀਤ. ॥੧॥
 ਦਾਨ ਸ਼ਿਧਣ ਤਪ ਭਾਵਨਾ ਯਉਵਿਧ (੨) ਧਰ्म ਕੀ ਥਾਪਨਾ ਕੀਧ. ॥੨॥
 ਦਸ ਦਾਦਸ਼ ਵਿਧ ਸਾਖੁ ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ (੨) ਦੇਸ਼ਨਾ ਧਰ्म ਕੀ ਦੀਧ. ॥੩॥
 ਜਗਝੰਤੁ ਉਛਾਰਣਾ ਕਾਰਣਾ (੨) ਮਾਰਗ ਕੀਧੋ ਰੇ ਪ੍ਰਸਿਧ. ॥੪॥
 ਧਰਮਨਾਥ ਜਿਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ (੨) ਜਗ ਮੇਂ ਬਹੁ ਜਥ ਲੀਧ. ॥੫॥
 'ਵੀਰਵਿਜ੍ਯ' ਆਤਮਪਦ ਲੇਵਾ (੨) ਧਰਮ ਸੁਖਧਾਨੀ ਰੇ ਪ੍ਰੀਤ. ॥੬॥

(੬) ਸੁਣੋ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭੁ! ਜਿਨਚੰਦਾ...

(ਰਾਗ : ਓਧੀ ਛੇ ਅਣਾਮੋਲੀ.../ਤੁਮਹੇ ਸੂਰਜ ਕਹੁਂ ਯਾ.../ਏ ਮੇਰੇ ਵਰਨ ਕੇ...)
 ਸੁਣੋ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭੁ! ਜਿਨਚੰਦਾ, ਏਕ ਅਰਜ ਕੁਝੁ ਸੁਖਕੰਦਾ;
 ਪ੍ਰਭੁ! ਤੁਂ ਅਗਣਿਤ ਗੁਣ ਵਰਿਧੀ, ਵਿਭੁ! ਹੁੰ ਅਵਗੁਣੇ ਭਰਿਧੀ. ॥੧॥
 ਪ੍ਰਭੁ! ਤੁਂ ਸ਼ਿਵਰਾਮਾ ਰੰਗੀ, ਵਿਭੁ! ਹੁੰ ਭਵਸਾਗਰ ਸੰਗੀ;
 ਪ੍ਰਭੁ! ਦੁਇ ਕਰਮ ਤੇ ਤੋਡਿਆ, ਵਿਭੁ! ਮੇਂ ਮੁਝ ਸਾਥੇ ਜੋਡਿਆ. ॥੨॥
 ਪ੍ਰਭੁ! ਤਾਰੇ ਮੁਝ ਸਰੀਰਾ ਅਨੇਕ, ਵਿਭੁ! ਤੁਂ ਛੇ ਮੁਝ ਮਨ ਏਕ;
 ਛਵੇ ਸ਼ਰਣ ਗੁਹੁਂ ਭਗਵਾਂਤ, ਮੁਝ ਦੁਖ ਤਣੋ ਲਾਵੋ ਅੰਤ. ॥੩॥
 ਨਥੀ ਤੁਝ ਵਿਨਾ ਕੋਈ ਭਵਤਾਰਕ, ਤੁਂ ਜਿਨ ਹੋਈ ਜਗਨਾਥਕ;
 ਅੰਤਰਧਾਮੀ ਅਧਘਾਥਕ, ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਾਮੀ ਸ਼ਿਵਨਾਥਕ. ॥੪॥
 ਮੁਝ ਅਈ ਕਰਮਨੇ ਕਾਪੀ, ਅਵਿਚਲ ਪਦ ਸ਼ੱਕਰ ਆਪੀ;
 ਏਟਲੀ ਵਿਨਾਂਤੀ ਸ਼ਿਰਨਾਮੀ, ਕਿਛੇ 'ਮਾਣੋਕ' ਦ੍ਰਿੜ ਗੁਣਧਾਮੀ. ॥੫॥

(੭) ਧਰਮ ਜਿਨੇਸ਼ਵਰ ਦਰਿਸ਼ਨ ਪਾਯੋ...

(ਰਾਗ : ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇਲੁਂ ਛੈਂਧੁੰ... / ਆਜ ਮਨੋਰਥ ਮਾਰੀ... /ਵੀਰ ਮਧੂਰੀ ਵਾਣੀ...)
 ਧਰਮ ਜਿਨੇਸ਼ਵਰ ਦਰਿਸ਼ਨ ਪਾਯੋ, ਪ੍ਰਬਲ ਪੁਝ੍ਯੇ ਆਜ ਰੇ,
 ਮਾਨੁੰ ਭਵਜ਼ਣ ਰਾਸਿ ਤਰਵਾ, ਮਘ੍ਯੁੰ ਜੁੰਗੀ ਜਹਾਜ ਰੇ. ॥੧॥

સુકૃત સુરતદુ સહેજે ફળિયો, દુરિત ટળિયો વેગે રે;
ભુવન પાવન સ્વામી મળિયો, ટળિયો સકળ ઉદ્વેગ રે. ધર્મ૦ ॥૨॥

નામ સમર્દું રાત-દિલાં, પવિત્ર જિહ્વા હોય રે;
ફરી ફરી મુજ એહ ઈહા, નેહ નયણો જોય રે. ધર્મ૦ ॥૩॥

તું હી માતા તું હી ત્રાતા, તું હી બાતા સયણ રે;
તું હી સુરતદુ તું હી સદગુરુ, નિસુણો સેવક વયણ રે. ધર્મ૦ ॥૪॥

આપ વિલાસો સુખ અનંતા, રહ્યા દુઃખથી દૂર રે;
એહી પેરે કિમ શોભા લેશો, કરો દાસ હજૂર રે. ધર્મ૦ ॥૫॥

એમ વિચારી ચરણ સેવા, દાસને ઘો દેવ રે;
'જ્ઞાનવિમલ' જિહુંદ ધ્યાને, પામે સુખ નિત્યમેવ રે... ધર્મ૦ ॥૬॥

(૮) ધર્મનાથ તુજ સરીખો...

ધર્મનાથ તુજ સરીખો, સાહિબ શિર થકે રે,
ચોર જોર જે ફોરવે, મુજશ્યું ઈક મતે રે. ॥૧॥

ગજનીમિલિકા ઉરથી, તુજને નવિ ઘટે તું,
જો તુજ સન્મુખ જોતાં, અરિનું બલ મિટે. ॥૨॥

રવિ ઉંગે ગયણાંગણા, તિમિર તે નવિ રહે,
કામ કુંભ ઘર આવે, દારિદ્ર કિમ લહે રે. ॥૩॥

વન વિચરે જો સિંહ તો, બીહ ન ગજ તણી રે,
કર્મ કરે શ્યું જોર, પ્રસન્ન જો જગધણી રે. ॥૪॥

સુગુણ નિર્ગુણનો અંતર, પ્રભુ નવિ ચિત ધરે,
નિર્ગુણ પણ શરણાગત, જાણી છિત કરે રે. ॥૫॥

ચન્દ્ર ત્યજે નવિ લંછન, મૃગ અતિ શામળો રે,
'જશ' કહે તિમ તુમ જાણી, મુજ અરિ બલ દળો રે. ॥૬॥

(८) (राग : भैत्रीभावनु.../ चार हिवसना.../ वे हिन क्युं.../ युगोथी हुं...)

धर्म जिनेश्वर गाउँ रंगशुं, भंग म पडशो हो प्रीत; जिनेश्वर,
बीजो मन भंदिर आणुं नहीं, ए अम कुलवट रीत. जि..ध..१
धरम धरम करतो जग सहु फिरे, धर्म न जाणो हो भर्म; जि..
धर्म जिनेश्वर चरण ग्रह्या पछी, कोई न बांधे हो कर्म. जि..ध..२
प्रवचन अंजन जो सद्गुरु करे, देखे परम निधान; जि..
हृष्य नयण निहाले जगधणी, महिमा मेरु समान. जि..ध..३
दोडत दोडत दोडियो, जेती मननी रे दोड; जि..
प्रेम प्रतीत विचारो हूंकडी, गुरुगम लेजो रे जोड. जि..ध..४
एक पञ्ची किम प्रीति परवडे, उभय मिष्या होवे संघि; जि..
हुं रागी हुं मोहे फिटियो, तुं निरागी निरबंध. जि..ध..५
परमनिधान प्रगट मुख आगणे, जगत उल्लंघी हो जाय; जि..
ज्योति विना जुओ जगदीशनी, अंधो अंध पुलाय. जि..ध..६
निरमल गुणमणि रोहण भूधरा, मुनिजन मानस हंस; जि..
धन्य ते नगरी धन्य वेला घडी, मात पिता कुल वंश. जि..ध..७
मन भधुकर वर करजोडी कहे, पदकज निकट निवास; जि..
वन नाभी 'आनंदघन' सांभणो, ए सेवक अरदास. जि..ध..८

(૭) (રાગ : વસંત...)

મજુ મજુ મન ! પત્રમો જિણાંદ, ભવ ભવ કે નિવડે ફંદ,
 જાંકું સેવે સુર નર હંદ, દરસણા દેખે પામે આનંદ;
 ઉલ્લસે મન જેસે ચકોર ચંદ, કાટે દુઃખ કઠોર કરમ ફંદ. મજુ...૧
 સમકિતદાયક સુખ કો નિધાન, સબ પ્રાણી કું દીઓ અભયદાન;
 અજ્ઞાન મહાતમ ઉદ્યભાન, સો પ્રભુ કું ધરી હંદ્ય ધ્યાન. મજુ...૨
 લહીએ જાથે સંસાર પાર, અવિચલ સુખ સંપત્તિ દેશાદાર;
 નિરાધારનો તુંહી આધાર, ‘જિનહુર્ધ’ નમીજે વારેવાર. મજુ...૩

લજ્જા અને વિનય એ આદર્શ ગૃહિણીના ઉત્તમ આભૂષણ છે.

૨૧૧

(૬) (રાગ :)

વારુ રે વાલા વારુ તું તો મેં દિલવાહી રે;
મુજને મોહ લગાડ્યો પોતે બેપરવાહી રે. ૧
હવે હું હઠ લઈ બેઠો ચરણ સાહી રે;
કઈ રીતે મેલાવશો એ તો ધો બતાઈ રે. ૨
કોટિ ગમે જો તુજશું પ્રભુ કરું ગાલિલાઈ રે;
તો પ્રભુ ધર્મ ધારી તુમે લ્યો નિવાહી રે. ૩
તું તારા અધિકાર સામું જોને ચાહી રે;
'ઉદ્ય' પ્રભુ ગુણહીનને તારતા છે વડાઈ રે. ૪

૨૧૨

ત્યાગ કર્યા સિવાય તપ કદાપિ થઈ શકતો નથી.

(૧૦) (રાગ : સ્વામી તુમે.../ આવાજ હે કે હુમેં.../આજ મારા પ્રભુજું...)

ધર્મજિણાંદ ! તુમે લાયક સ્વામી, મુજ સેવકમાં પણ નહીં ખામી,
સાહિબા રંગીલા હમારા, મોહના રંગીલા હમારા;
જુગતિ જોઈ મળી છે સારી, જો જો હિયડે આપ વિચારી. સા...૧
ભક્તવત્તસલ એ બિરુદ તુમારો, ભગતિ તણો ગુણ અચલ અમારો;
તેહમાં કો' વિવરો કરી કલશે, તો મુજ અવશ્યમાં ભલશે. સા...૨
મૂળ ગુણ તું નિરાગી કહાવે, તે કેમ રાગ ભુવનમાં આવે;
વળી છોટે ઘટ મોટો ન માવે, તે મેં આણ્યો સહજ સ્વભાવે. સા...૩
અનુપમ અનુભવ રચના કીધી, ઈમ શાબાશી જગમાં લીધી;
અધિકું ઓછું અતિ આસંગો, બોલ્યું ખમજો પ્રેમ પ્રસંગો. સા...૪
અમથી હોડ હુએ કિમ ભારી, આશ ધરું એમ નેટ તુમારી;
હું સેવક તું જગવિસરામ, વાચકવિમલ તણો કહે 'રામ'. સા...૫

(૧૧) (રાગ : દીદી તેરા દેવર... /આવો આવો હે વીટ સ્વામી...)

લ્યોને લ્યોને મુજરો લ્યોને, (૨) ધર્મ જિનેશ્વર ખારા;
લ્યોને લ્યોને મુજરો લ્યોને, (૨) જીવન પ્રાણ આધારા.....૧
તુમ ગુણ રંગે અમે પ્રભુ રાચ્યા, માચ્યા નામ સુણીને;
અમે દરિસણાનાં અર્થી તુમ કને, આવ્યા દાયક જાણીને. લ્યો...૨
હેર ન કીજે ઘડી એકની, દિયો દરિસણ અમોને;
દરિસણ દઈ સુપ્રસન્ન કીજે, એ શોભા છે તુમને. લ્યો...૩
મુજ ઘટ પ્રગટ્યો આનંદ અતિહિ, નવલી મૂરત પેખીને;
વિકસિત કમલ પરે મુજ હૈયું, થાયે તુમ મુખ દેખીને. લ્યો...૪
મુજ ભક્તિએ તુમે આર્કષ્યા, આવ્યા છો મુજ ઘટમાં હે;
ન્યૂનતા ન રહી હવે કશી માહરે, તુમ સરીખો નહિ જગમાં. લ્યો...૫
સુવ્રતા નંદ સેવિત સુરવર, પૂરવ પુણ્યે મેં પાયો;
પંડિત પ્રેમવિજ્ય સુપસાયે, ‘ભાણવિજ્ય’ મન ભાયો. લ્યો...૬

સાધર્મિકની ભક્તિ કરવાથી આપણું ‘સમકિત’ નિર્મળ બને છે.

૨૧૩

અર્થ—હે પ્રભુ! બીજા બધા દેવો આપથી નાના છે, કોઈ ને કોઈ દોષથી ભરેલા છે, માત્ર આપ જ જગતમાં મોટા છો, દેવાધિદેવ છો, સર્વ દોષરહિત છો. માટે યશોવિજયજી કહે છે કે, હે ધર્મ જિનેશ્વર! આપ પર મારું દિલ ઠર્યું છે, મારા હૃદયે આપને જ પ્રાણેશ્વર તરીકે સ્વીકાર્યો છે. અનેરા=અન્ય, બીજા.

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુનું સ્તવન

ધર્મ જિણાંદ ધર્મ ધારીરે, વજ સેવે પાય;
વજ લંઘન જિન આતરું રે; ચાર સાગરનું થાયરે ॥ ૧ ॥
પ્રાણી સેવો શ્રી જિનરાજ, એહિજ ભવજલ જહાજરે; પ્રાણી૦
વૈશાખ સુદિ સાતમે ચવ્યારે, જનમ્યા મહા સુદિ ગ્રીજ;

કાયા પીસ્તાલીસ ધનુષનારે, જેહથી લહે બોધ બીજ રે;
॥ પ્રાણી૦ ૨ ॥

કનક વરણ કંચન તળ્ણરે, મહા સુદિ તેરસે દીસ;
પુર પોથ સુદિ પુનમેરે, જ્ઞાન લહી દીસે શીખરે
॥ પ્રાણી૦ ૩ ॥

દસ લાખ વરસનું આઉખુરે, તારી બહુ નરનાર;
જેઠ સુદિ પાંચમે શિવ વયરે, અજરામર અવિકાર રે
॥ પ્રાણી૦ ૪ ॥

તું સાહેબ સાચો લહીરે, જિનવર ઉત્તમ દેવ;
પન્ચવિજય કહે અવરનીરે, ન કરું સુપને સેવરે
॥ પ્રાણી૦ ૫ ॥ ઈતિ.

ધર્મજિનેશ્વર તું કીમ વિસરે...
(શ્રી ધર્મનાથ ભગવાન)

ધર્મજિનેશ્વર તું કીમ વિસરે, ધર્મદાયક જિનરાજ,
દર્શન અવિચલ જો તાહરું મળે, નાયક તું સિરતાજ,
ધન ધન તે દિન દરિસાન પામીયો. ...૧

વસ્તુ છતાં કેમ સેવક દુખવી, દાતા કીમ કહાય;
સુમકિત રત્ન છયણું હું એકીલું, દેતાં ન ખોટ જરાય...ધન. ...૨

છો તુમ સ્વામી હું ધીન કિકરો, સેવ્ય સેવકનો રે ભાવ;
માતા પિતા પાસે પુત્ર સાવિ કહે, તેણે તુમકને મુજ રાવ...ધન. ...૩

દર્શન ક્ષાયિક જો પામું કદિ, પામીશ વળી તુજ રૂપ;
પદ્ધી તાર્યાનો ડોળ કરે રખે, ક્રાં તારક તું અનુપ...ધન. ...૪

જ્ઞાની પાસે શું બહુ બોલવું, મારે શરણ તું એક;
વિજયમોહન ગુરુ પરતાપ પામતાં, વરીશું શિવ વધુ છેક...ધન. ...૫

સ્તવન (૧)

- ધર્મ જિનેસર દરિશન પાયો, પ્રબલ પુણ્યે આજ રે,
માનુ ભવજલ રાશિ તરવા, મળ્યું જંગી જહાજ રે. ધર્મ. ૧.
- સુકૃત સુરતરુ સ્હેજે ફળીયો, દુરિત ટળીયો વેગો રે,
ભુવન પાવન સ્વામી મળીયો, ટળીયો સકલ ઉદ્વેગ રે. ધર્મ. ૨.
- નામ સમર્ઝ રાત-દિહાં, પવિત્ર જિલ્લા હોય રે,
ફરી ફરી મુજ એહ ઈહા, નેહ નયણે જોય રે. ધર્મ. ૩.
- તું હી માતા તું હી ગ્રાતા, તું હી ભાતા સયણ રે,
તું હી સુરતરું તું હી સદ્ગુરુ, નિસુણો સેવક વયણ રે. ધર્મ. ૪.
- આપ વિલાસો સુખ અનંતા, રહ્યા દુઃખથી દૂર રે,
એણી પેરે કિમ શોભા લેશો, કરો દાસ હજૂર રે. ધર્મ. ૫.
- એમ વિચારી ચરણ સેવા, દાસ ને ધો દેવ રે,
જ્ઞાનવિમલ જિણાંદ ધ્યાને, પામે સુખ નિત્યમેવ રે. ધર્મ. ૬.

સ્તવન (૨)

દેખો માઈ અજબ રૂપ હે તેરો, નેહ નયન સેં નિતુ નિરખતાં
જનમ સફલ ભયો મેરો. દેખો. ૧.

ધર્મ જિનેશ્વર ધર્મનો ધોરી, ત્રિભુવન માંહે વડેરો,
તારક દેવ ન દેખ્યો ભૂતલે, તુમથી કોઈ અનેરો. દેખો. ૨.

જિન તુમકું છોડી ઓરકું ધ્યાવત, કુન પકડત તસ છેરો,
જ્યું કુર્કુટ રોહણગિરિ છંડી, શોધિત દે ઉકેરો. દેખો. ૩.

પ્રભુ સેવાથી ક્ષાયિક સમક્ષિત, સંગ લાલ્યો અબ તેરો.
જન્મ જરા ભરણાદિક ભ્રમણા, વારત ભવભય ફેરો. દેખો. ૪.

ભાનુભૂપકુલ કમલ વિબોધન, તરણિ પ્રતાપ ઘણોરો,
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ચરણ કમલકી, સેવા હોત સવેરો. દેખો. ૫.